

creditor nobiliter damnificat tenetur de iustitia
satissimacere creditori de intere^c. Et licet iste
creditor non p^t hie actione contra eum in foro ex-
teriori. utpote. q^p nō sunt pacta vel munimenta
tū in foro osciae debitor tenetur ultra sorte ad
interesse. Tercius casus ē quātūq^s. s. capita-
le a illud superfluum pominatur sub incerto Qd pba-
tur ex devi. nauiganti. Nonne arguendo p
locū a simili. q^p sic ibi incertitudo excusat; ita
a hic sine pacto etiā licet. q^p solus animus sine
oī pacto vbalis vel alio signo equivalenti oīs de-
bitori q^p mutuans nō mutuaret nisi spe lucris
nō facit illū recipiente ultra sorte hie alienū
sine pacto. a ideo nec teneri ad restitucionem
Despeciebus tractuum sub appendio quā-
do sint iusti a qn̄ iniusti.

Capitulū quartum.

Habuendū autē sub appendio sūm sco-
de dñtis translatiōnū rei tpalium q^p
nōndū q^p in translatiōe rei tpalis q^p
priuatā psonā fieri pōt fūnt. v. modi in qb⁹
s^p transfertē dñm rei. s. donatio mere liberā.
pmutatio. emptio. reditio. mutuatio actia &
mutui datio seu pecunie cessio. Istis. v. corrī-
ctet. v. alie translaciōes seu dñe. Nā dōtiōm cor-
indētūs libalis accōmodacō. pmutacōi cor-
uit pmutata l^e mutata accōmodacō. éptiōi

abducio: venditioni locatio: mutui dationi: mutui acceptio. Mutuationi tamen actiue non corespondet aliquod prie in translatio eius rei. In primis quinque translationibus transferetur dominum: in correspondentiis vero medius visus in mutuata accmodatione. abducione et in locacione non transferetur dominum: sed ius vel versus videnti retento domino fit etiam aliquem translatione rei in alterius auctoritate non private persone: sed legis: principiis vel coitatis auctoritate ut in prescriptione aviso capione. In donatione est actio mere liberalis. in aliis vero sunt quod liberalis. Actio iure liberalis est qui transferens non expectat aliquam redditio ne de debito iusticie. Actus sum quod liberalis est quoniam per eo quod transferitur expectat aliud sibi reddi. Ad hanc igitur oiam promissa iustificatur de donatione vestit ista exigitur ut sit liberalis translatio ex parte donantis: et voluntas recipiendi ex parte illius cui donatur. et libertas ex parte ambo ut habentur. et illius recipiendi. et quod nulla lege superiore prohibetur iste vel ille. nec per actum alterius a quo dependeant in ista translatione. Propter defectum personae non potest quis dare fratri minori pecuniam. quod ille non vult esse dominus. Propter defectum sedi non potest monachus sine licetia abbatis: nec filius sanscias sine voluntate patris: nec etiam clericus in aliquo casu sine voluntate: vel saltem contra

voluntatem pape. **V**isus liberalis accommodatio q̄ corādet donacōm h; similes leges vt sit iusta. q̄ requirūt in accommodante liberā voluntatem ā in recipiente q̄ relit recipere rem accommodatā ad vsum. a q̄ non sit voluntas aliqua legis vel p̄incipis obfistens illi accommodatiōm. **P**ermutatio est contractus in quo dīma reū transferunt. vt reūtilis p̄ reūtili immmediata sicut vīm p̄ blado a hīmōi. **E**t dicitur reū p̄ mutatio ut dā des. **T**alis vt sit iusta exigit p̄ moūt transferēns sit dīn reū a vt assint oīa q̄ dicta sunt in iusta donacōe. preter primū vīz liberalēm translacōem. **N**am in p̄mutatione. emptione a renditione. ac ī eis corādentib⁹ non est mere liberalis translacō seu gratuita. **S**ed ibi transferens expectat aliqd equalens ei q̄d transfert. ppter q̄d ibi p̄prie est contract⁹. q̄ ibi simul trahunt voluntates ptium. **T**rahit enim iste ad transferendū ī iltū a omōdo quo dī exspectat ab illo: exspectat transferendum ī se. **S**ecundo exigit ī p̄mutatione ut do min⁹ reū sine fraude seruet equalitatē valoris ī om̄utatis fīm rectam rōem. **D**icit sine fraude ad excludendū fraudē ī substantia. quātate. qualitatē cīc. **D**e quib⁹ habes supra materia prima ḡ. ix. **D**i seruet eq̄litatēm valoris ī om̄utatis fīm rectam rōem. attendentem

sc̄ naturam rei non simpliciter. q̄ sic melior
seu nobilior ē mus q̄ p̄mis. S; attendat nā
rei in op̄atione ad vſū humanū ppter quē fit
ista omutatio Ista aut̄ eq̄litas nō oſſit in im
diuīſibili: h̄ ē ibi dicit sc̄t̄ m̄ iusticia omuta
tiua mediuī a magna latitudo. q̄ aut̄ fit ista la
titudo a ad q̄ntum se extenbat ex trib⁹ inno te
scit. Q̄nq; ex lege positiua. q̄nq; ex oſuetudine
Q̄nq; aut̄ relinquit ipſis omutanti b⁹ vt pen
ſata mutua nc̄citatate reputet ſibi h̄mīnde eq̄
ualens dare a accipe. Dux ē em̄ otracūs eē
inter hoies in quib⁹ otralentes nō intendant
aliqd de illa in diuīſibili iusticia remittē ſibi
aliqd mutuo: vt p tanto oem̄ otracū ocomi
tet aliqua donatio. Et fi iſte modus omutan
tiū est q̄fi fundatus ſup illud legis nāe. Qd t̄
bivis fieri facias alij. Satis pbabile eſt q̄qñ
funt mutuo otent̄ mutuo volunt ſibi remitte
re fi deficiunt ab illa regula requiſita. C Ven
ib; em̄ tñſſertur dñmū rei vtilis p nūmī
mate vel econuerso. Quia em̄ difficile eāt res
vſualeſ immediate omutare; ideo inuentum
eſt mediuī p qd talis omutatio faciliter fier;
qd vocat nūmīſma. Et bi omutatio nūmīſma
tis p revtli emp̄tio. econuſlo vero reditio Ad
tales ḡ vt fint iuste exigunt ſilia. ſic in pmu

tacōe dīcū est. qz o; ibi cōsiderare nummīsma
ex vna pte. sicut hic rem pmutatā. addo qz m
hījs vtrisq; cōtractib; licet pmutantē vel vendē
tm pensare dāmnū suū. nō aut̄ cmodū ipſi⁹
ementis hīue cū quo pmutat. hoc dico in cari
us vendēdo vel pmutando; intelligo sic. Si qz
multū m̄digens re sua p magnā instantiā al
teri⁹ mducat ad vendēdum vel cā pmutandū
p re alia. cū possit se pseruare m̄dēnem. Et ex
ista vendicōe vel pmutacōe multū dāmificat̄
pt carius vendēre qz si alias sine tali dāmifica
tionē vendēret vel pmutaret. Sz si emens ma
gnū cmodū csequit̄ er re vendita vel pmu
tata non pt cari⁹ vendi vel pmutari. qz mai⁹
cmodū csequit̄. Nā ppter maius cmodū
eius qz csequit̄ nec res mea ē m̄ se p̄ciosor;
nec mīhi melior. a ideo nō debet mīhi maius
p̄cīū appōrtare. Secus qn̄ dāmificor. qz tunc
m̄ est p̄ciosor licet nō m̄ se **M**ututaa accōmo
datio. cōductio. a locatio ī quib; dīmū non
tñssertur: sed vñs vñl ius vñtendī. qz corrīdent
pmutatiōm. emp̄tiōm a venditiōm. ideo cum
eis cōueniuntv dīcū est. Et sīc quantū ad cō
ditiones iam positas suanda ē iusticia cōfide
rando ibi vñs. sicut ibi dīmū. **C**o mutui ba
tione ibi ad iuste cōtractendū mutiū o; serua
re equalitatē simpliciter ī numero a pondere

31

exceptis quibusdā. Excipiunt em̄ in ista mu-
tuacōe duo casus in gne. Quicq; em̄ licet accipe
vltra capitale ex pacto. qnq; ex n̄ pacto. Pri-
mum tripli. vel rōe pene ɔuentionalis; vel
rōne intereē. Et qnq; trūq; s. capitale; q; illud
superfluum ponit sub incerto ut declaratum est
supra. Ex n̄ pacto etiā aliqui licet ut qn̄ pecu-
mia locaret alicui ad oñtandum vel ad omā-
dum vel ad oñdendum. Clem em̄ vsum h; pe-
cumia ex ppria nā a tunc iterz de vſu eius ultra
sortem recipi p̄t. q; tunc non ē mutatio; sed
locatio vel oductio; vt etiā supradictū ē in ma-
teria tercia. f; xxv. xxvi. xxvii. Porro regule p̄-
dicte oñdunt quid iustū a qd iustū in omuta-
tionib; statū facit. hoc ē qn̄ terz omutas
statim dat illud a recipit p̄ quo omutat. Sed
ad sciendū qd iuris sit qn̄ omutas nō statim
recipit illas p̄ quo omutat; h; differt illa recep-
tio. attende sunt p̄dicate regule dare ad intelli-
gēdū qd iustū l̄ iustū in singulō tradib; Et
insup due alie. p̄ma q̄ omutas nō omutet l̄
vendat tps. q; tps nō ē suū. Sc̄a q̄ non po-
nat se in tuto sp̄ vel in plurib;. Ex istis regulis
patet multi casus. Exempli grā. Dicat festū na-
tatis dñi a. a festū sc̄i ioh̄is baptiste b. iste o-
mutas tradat rem suā alteri in a. Aut ḡ tunc
venit iuris erat eā: aut nō sed in b. Si sīc vel

determinat tunc preciū fīm q̄ currit tps p a.
a tunc facit mīaz. q̄ supplet m̄dgentiā p̄imī
anteq̄ eā supplere teneat. qn̄ s. expectat soluti
onē vſq̄ ī b. Aut determinat preciū maius
q̄ sit iūstum p a. a tunc ē vſurarius. q̄ tunc
rendit tps ōtra p̄imā regulam. a istud pba
tur extra devſuris. Consuluit. Si aut̄ nō esſet
mō venditūrū; ſed alias qn̄ videtur q̄ fīm
curſum tp̄is plus poſſit lucratū. Aut ḡ nunc
poñit certum preciū aut non: ſed dimittit cer
tificationē preciū pendere ex aliquo futuro. Si
pmo ſic poñit preciū fīm q̄ nunc v̄; res nō eſt
dubiū quin facit magnā mīam. Si maius q̄
nunc v̄; tñ nō ē ita immōderatū p̄ cium qn̄
tp̄e ſolūcōis verifīr: qn̄q̄ plus qn̄q̄ min⁹ va
leat res vendita: excusat rōe dubij. q̄ coñ neu
trā regulam facit. a pba t p.c. nauigātiſ: rōe
Et si obiçiat caſū ibidē ī tua. Rūr q̄ ibi cōti
net monitio utlis: nō preceptum nccārium.
Si aut̄ determinationē preciū relinqt pendere
ex valore illi⁹ rei futurop. Aut ḡ pro tp̄e detmi
nato iphius ſolūcōis: vel ī aliquo ī quo nō
poſueut regulariter res plus valere q̄ tp̄e ſo
licōnis. dico q̄ mīam facit. vt pote. ocedo tibi
iſt̄ p tanto p̄cio p q̄to valebit ī b. vel aliq̄
tp̄e circa b. dum tñ res illa poſueut ōmuni
ter eſſe carior ī b q̄ aliquo tempe precedenti

g. iii.

Si autem primum velit determinare per tempore determinato hoc modo: ut ponat se in tuto lucratum in pluribus et alium in damno: ut potest volo quod tam soluas per isto quantum valebit in quo cunctus te poneas usque ad hunc quoniam carius vendet. usura est quod potest se vel per item suam quo ad lucrum in pluribus et illicum cum quo contrahit ad damnatum in pluribus. et tunc habet per se illud quod evenerit in pluribus. et contra se illud quod evenerit in paucioribus. **E**cce etiam ibi alia iusticia. quod aliquo die determinato oportet exponere rem suam vendicari et non in tempore particulari vago. et in isto continget quod minus care videatur quod in die carissimo inter a et b. et per omnes in tali pacto facit se certus de lucro ultra quod humana industria possit pertingere. **D**einde regule dicte sunt de iusto et iniusto in venditione vel mutatione quacumque per nunc vel futuro. et hoc loquendo de mutatione econoica quae quoniam mutans intendit recipere rem per quam mutat. non ut mercetur ea: sed ut ea vult. Ideo se quid de mutatione negotiatiuavbi commutans intendit mercari de re quam acquirit. Emit enim non ut vult sed ut vendat. et hoc est carius: et hec negotiatiua vocant pecunaria vel lucrativa de hac ultra regulas predictas abundant duo. **P**rimus: quod talis mutatione sit utilis reipublice. **S**ed quod talis iuxta diligentiam suam et prudenter:

a pericula accipiat in iniustacōe p̄cium cor
rīdens ut habes declaratū supra materia. iij. f.
viiiij. Que autē sit iniusta occupatio rei alienae
p̄z in translatiōm b̄ dñij vel v̄sus rei : siue sit
p̄mutatio . emptio . venditio ac̄. Utz faciliter
ex precedētib⁹ cū rectū sit index sui obliq̄ In do
nacōe non ē iusticia : si donans nō mere liberā
liter donat . vel si conūlūtate alic⁹ a quo depē
det in donando donat . vtz in illo casu ex . de sen.
e xigit p. s. visitantes a visitatis nulla recipiēt
munuscula . a si recipient tenent ad duplū res
tituē vel nō salvant a maledicōe quā ipso fco
incarūt ut 8. li. vi. Nō autē mere liberalit̄ dōt
sive decept⁹ vel q̄i necessitate tract⁹ donat . q̄i ig
norantia a aliquis coadiu excludunt simplē
volūtarīū ex scđo ethicor̄ . a ex hoc seq̄tur q̄ de
ceptus de eo cui donat q̄ntum ad illam rōem
pter quā donat non simplē donat . a ideo si
alicui tanq̄ p̄ in quo donet quā ē p̄ in quo nō
simplē donat egeno. Consilē si alicui tanq̄ e
geno q̄ non ē egenus. Et ideo videant trūfato
res q̄nq̄ diuites exūtes qui tñ tanq̄ egentes
recipiūt elemosinas illas : ne iniuste oīa illa
recipient q̄ non ē ibi in dante volūtarīum p̄p
ter obdictionis ignorantiā quam respicit in do
nando. Consilē si attractus ut in v̄furis donā
bis non ē mere donatio liberalis. Consimiliē

D m

dicendum est de accommodatione: sicut ibi non
sit equalis defectus propter elevatum. quod transla-
tio usus ad tempus non requirit tantam liberalitatem
quam translatio dñi. **D**e mutatione re-
dicto quod ex iniustitia ex eisdem causis. s. decepcione
et inutilitario et prohibicione superioris cui amu-
tans subest in mutatione: et ex hoc potest dici iniu-
sta mutatione quod sit in iusto aleazar et homini. **I**uxta
istud. ff. de aleatoribus. l. ultima et ex. de vi. a ho-
diericorum super istud. officia in glosa. tunc ista lex
non ligat illos quod viviendo politice subsunt legi
imperiali quod forte nullibi sunt hodie. quod ibi per
pue illa lex subsuevit hie locum ubi municipalia
predicant imperialibus: ut in yttaria. In vendi-
tione et emptione iniusticie tacte sunt prius ta-
gendo de iniusticia in eis. Et iuxta hoc de locacione
et abdicatione ibidem per **D**e mutui datione et solu-
tione est iniusticia percipiatur furia. **C**onvitupatio
litterarum in novo testa. luce. xvi. Mutuum date: in
ehill inde spantes **I**n veteri testamento ezech.
xxiiij. Ad furam non accommodabis. et per ecclesiam
prohibitio. ex. de yfu. super eo. Preter de casis inius-
ticias punitales in istis tractib; vel quibusdamque
mutationib; est una iniusticia gnalis quod alii
quod usurpat re aliena domino simper mutantur
tam domino primo quod domino remoto. s. legislatore:
quod non vult immo prohibet re illam occupari.

multo dñō mis̄i in casib⁹ p̄scriptionis a vñfica
ptiōmis. In istis aut̄ nō ē translatio dñij: vt
pote in furto. rapina a hmōi licet sit violenta
occupatio rei cuius ē dñmum. Et ista iniustici
a ē manifestior q̄cunq; alia vbi ppter solam o
ditionē defectuosa ē iniusticia m̄ omutatiōe
vel translaciōe sicut in casibus supradictis.

Capitulū quintū de cautela a origine oī
um translationū in rebus tpalibus.

Tlmo nunc vidēdum ē breuiter vnde
originaliter p̄ueniat q̄ rex dñma fūt
distincta sic q̄ hoc dicat meū: a illud
tūm. q̄ illud est fundamentum oīs iniusti
cie in cōtractando rem alienā: a p̄ oīs iusticie
in redendo eam. De quo fm thomā prima se
cundē. q. xciiij. arti. v. a in solutione tercij ar.
Et fm sc̄o. vbi supra. **P**rima conclusio ē. A
lege nature aut dñima non sunt rex dñmā
pro statu innocentie distincta: immo omnia
erant tunc oīmā. Datet p̄ augustīnum sup
iobem capitulo secundo dicens. Quo iure dif
fendis villas ecclēsie: dñmo an hūano & diu
num iūs in septuris dñimis hēmus: hūanū
at in legib⁹ regū. Vñ quisq; possidet nōne hu
mana voluntate. Nam iure dñmo. Dñ ē terra